

Kilde 4: Arnth Nielsens kritik af Hans Bondes doktordisputats

I 2007 udgav den tidligere elev ved Gymnastikhøjskolen i Ollerup, Arnth Nielsen, bogen *Gymnastikhøjskolen i Ollerup*. Her bringes et uddrag af bogens kritik af Hans Bondes doktordisputats fra 2001 om højskolens grundlægger Niels Bukh.

Spørgsmål:

1. Diskuter Arnth Nielsens argumenter for sin opfattelse af Niels Bukhs politiske observans og seksuelle orientering.
2. Se i øvrigt nærmere på bogens hjemmeside, hvor der er koblet en opgave - 'Niels Bukhs eftermæle' - til denne kilde samt kilde 3.

Hans Bonde har ikke været forstander eller lærer på Gymnastikhøjskolen. Han tilhører heller ikke den skare af personer, som har skrevet om eller på anden måde har betydet noget positivt for skolen. Han har for så vildt absolut ikke klasse til at være blandt denne bogs personer eller personligheder. Når han alligevel får en yderplads som appendiks, er det fordi, han på grov og kluntet måde har krænket mindet om Gymnastikhøjskolens skaber, Niels Bukh (...)

Der har været rigtig meget snak og skrivi om Hans Bondes behandling af Niels Bukhs historie (...) I sine bøger om Gymnastikhøjskolen og Niels Bukh gør Bonde rigtigt meget ud af sladder om omkring homoseksualitet og nazisme. Han angriber voldsomt Niels Bukh for at gå tyskernes ærinde, og han gør det på en meget personlig og plat måde, så man næsten kunne frygte Niels Bukh hængt ved dagry den 6. maj 1945. Men før disse angreb bruger Hans Bonde det gammelkendte trick for nedgøring af en person. Han roser Niels Bukh for udført arbejde og kalder ham en stor ungdomsleder. Hermed er der skabt grundlag for en nedgørelse af de grove, efter Bondes mening. Disse angreb kunne sagtens tilgives, hvis Bonde havde været en ung student, der skulle skrive speciale, men Hans Bonde er videnskabsmand og var på tidspunktet lektor ved universitetet. En sådan titel forpligter.

Det virker helt grotesk, at Bonde totalt glemmer, at Niels Bukh var ærkedansk og har vist sit danske sind hundredevis af gange gennem årene. Han skriver om Niels Bukh på en måde, der vil fortælle, at det er ham og kun ham, der virkelig kender Niels Bukh. Han glemmer totalt, at tusinder af gamle elever, lærere og medarbejdere har kendt og agtet, ja beundret Niels Bukh i mange år. Hans Bonde giver udtryk for sandt raseri, da Niels Bukh straks bliver sat fri og tiltale frafaldet i midten af maj 1945. "Det er Venstres skyld" siger Hans Bonde. "Det er fordi, han kender Arnth Jensen" raser han videre. Niels Bukh var naturligvis helt uskyldig. Det vidste enhver dansker. Hans Bonde skyder sig selv i foden med sine udtalelser, der er meget meget lidt videnskabelige og ganske uværdige i en videnskabsmands mund.

Vi har at gøre med en højt estimeret og meget anerkendt forstander for en danske folkehøjskole, der pludselig 50 år efter sin død trækkes ned i sølet af en sensationslysten lektor, der ikke har skygge af bevis for noget som helst. Hvad må folk ikke tænke om den måde, Hans Bonde skriver disputats på? Havde Bonde haft bare et lille stykke bevis, ville vi omgående have fået det serveret på sølvfad. Det findes bare ikke (...)

Konklusionen er klar: Niels Bukh var hverken nazist eller homoseksuel. På en måde er det virkelig synd for Hans Bonde, at hans teorier må droppes, da de ligesom er hovedhjørnestenene i hans skrivelser, men der er det meget formildende ved sagen, at Niels Bukh var en ener, en fantastisk person, der skabte Danmarkshistorie i sin tid. Vel var han nu og da naiv, et brushoved, en egoist, men hans personlighed var stor og favnede, så vi let tilgiver ham det til tider noget voldsomme sind (...)

Denne store dansker, denne ærkedanske højskoleforstander, der i mere end 25 år rejste verden rundt med sine gymnaster med Dannebrog i spidsen og gjorde dansk gymnastik og Danmark berømt over hele verden. Denne mand, som knyttede venskaber overalt, hvor han kom frem (naturligvis også i Tyskland) ville aldrig nogensinde støtte en samfundsform som den tyske nazisme. Derfor vil der naturligvis ikke blive fundet "belastende" materiale i hans efterladenskaber. Hans Bonde har den frækhed at påstå, at arkiverne var rensset for belastende materiale specielt fra 1940 til 1943. Vi gamle elever tager afstand fra den slags forskning.

Teksten er et uddrag fra Nielsen, Arnth. (2007). Gymnastikhøjskolen i Ollerup. KYST. s. 152-159.